

Personer lagförda för brott

2015

RV0201

I denna beskrivning redovisas först allmänna och legala uppgifter om undersökningen samt dess syfte och historik. Därefter redovisas undersökningens innehåll och tillförlitlighet samt hur den genomförs och hur man kan ta del av resultaten.

Innehållsförteckning

A. Administrativa uppgifter	2
A.1 Ämnesområde	2
A.2 Statistikområde	2
A.3 SOS-klassificering	2
A.4 Statistikansvarig	2
A.5 Statistikproducent	2
A.6 Uppgiftsskyldighet	3
A.7 Sekretess och regler för behandling av personuppgifter	3
A.8 Gallringsföreskrifter	3
A.9 EU-reglering	3
A.10 Syfte och historik	3
A.11 Statistik användning	3
A.12 Uppläggning och genomförande	4
A.13 Internationell rapportering	4
A.14 Planerade förändringar i kommande undersökningar	5
B. Kvalitetsdeklaration	5
B.0 Inledning	5
B.1 Innehåll	5
1.1 Statistiska målstorheter	5
1.2 Fullständighet	8
B.2 Tillförlitlighet	9
2.2 Osäkerhetskällor	9
2.2.1 Urval	9
2.2.2 Ramtäckning	9
2.2.3 Mätning	9
2.2.4 Svartsbortfall	10
2.2.5 Bearbetning	10
2.3 Redovisning av osäkerhetsmått	10

<i>B.3 Aktualitet</i>	10
3.1 Frekvens	10
3.2 Framställningstid	10
3.3 Punktlighet	10
<i>B.4 Jämförbarhet och sam användbarhet</i>	10
4.1 Jämförbarhet över tiden	10
4.2 Jämförbarhet mellan grupper	16
4.3 Sam användbarhet med annan statistik	16
<i>B.5 Tillgänglighet och förståelighet</i>	18
5.1 Spridningsformer	18
5.2 Presentation	18
5.3 Dokumentation	18
5.4 Tillgång till primärmaterial	18
5.5 Upplysningstjänster	18

A. Administrativa uppgifter

A.1 Ämnesområde

Ämnesområde: Rättsväsende

A.2 Statistikområde

Statistikområde: För brott lagförda personer

A.3 SOS-klassificering

Tillhör (SOS) Ja

För undersökningar som ingår i Sveriges officiella statistik gäller särskilda regler när det gäller kvalitet och tillgänglighet, se Förordningen om den officiella statistiken (2001:100)

A.4 Statistikansvarig

Myndighet/organisation: Brottsförebyggandet rådet (Brå)
Postadress: Box 1386, 111 93 Stockholm
Besöksadress: Tegnérgatan 23, 2 tr Stockholm
Kontaktperson: Louise Ekström
Telefon: 08-527 58 426
E-post: förnamn.efternamn@bra.se

A.5 Statistikproducent

Myndighet/organisation: Brottsförebyggande rådet (Brå)
Postadress: Box 1386, 111 93 Stockholm
Besöksadress: Tegnérgatan 23, 2 tr Stockholm
Kontaktperson: Charlotta Lindström
Telefon: 08-527 58 416

E-post:

förnamn.efternamn@bra.se

A.6 Uppgiftsskyldighet

Brå:s produktion av den officiella kriminalstatistiken baseras på registeruppgifter som lämnas av rättsväsendets olika myndigheter. Statliga myndigheter är enligt 6 § statistikförordningen skyldiga att till statistikansvariga myndigheter lämna de uppgifter som behövs för produktionen av den officiella statistiken.

Utöver ovanstående generella skyldighet för statliga myndigheter att lämna uppgifter till statistikproduktionen finns det i olika registerförfattningar en lagstadgad skyldighet för flera av rättsväsendets myndigheter att lämna de uppgifter som är nödvändiga för framställning av rättsstatistik. Till exempel förordningen (1970:517) om rättsväsendets informationssystem, förordningen (1971:933) om rättsstatistiken, strafföreläggandekungörelsen (1970:60), ordningsbotskungörelsen (1968:199) samt polisdatalagen (1998:622).

A.7 Sekretess och regler för behandling av personuppgifter

I myndigheternas särskilda verksamhet för framställning av statistik gäller sekretess enligt 24 kap. 8 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) (före den 30 juni 2009, 9 kap. 4 § sekretesslagen (1980:100)).

Vid automatiserad behandling av personuppgifter gäller reglerna i personuppgiftslagen (1998:204), och datalagen (1973:289) för behandling som påbörjats före personuppgiftslagens ikraftträdande. På statistikområdet finns dessutom särskilda regler för personuppgiftsbehandling i lagen (2001:99) om officiell statistik och förordningen (2001:100) om den officiella statistiken.

A.8 Gallringsföreskrifter

Enligt 19 § 1 st lagen (2001:99) om den officiella statistiken ska personuppgifter gallras hos de statistikansvariga myndigheterna när uppgifterna inte längre behövs för sitt ändamål.

A.9 EU-reglering

Ingen EU-reglering omgärdar statistiken över personer lagförda för brott. Statistik lämnas ut till Eurostat enligt så kallad "Gentlemens agreement".

A.10 Syfte och historik

Statistiken över personer lagförda för brott mäter nivån, strukturen och utvecklingen av den brottslighet som kan konstateras genom lagföringsbeslut, (domslut, strafförelägganden, åtalsunderlåtelse och ordningsbotsförelägganden).

Statistiken över personer lagförda för brott redovisar ålder kön och regional fördelning av lagföringsbesluten.

Statistik över personer lagförda för brott och antalet lagföringsbeslut har kontinuerligt förts sedan 1830-talet. Statistiska centralbyrån (SCB), tidigare tabellverket, skötte produktionen av statistiken till och med 1995 års statistik. Därefter övertog Brottsförebyggande rådet ansvaret. Statistiken har under årens lopp påverkats av olika förändringar i bl.a. lagstiftning och statistikrutiner. Det har haft viss påverkan på statistikens jämförbarhet över tid (se avsnitt 4.1 Jämförbarhet över tid).

A.11 Statistikanvändning

Statistiken används främst till att studera samhällets reaktioner på brott och förändringar i tillämpningen av straff och andra påföljder. Utöver påföljdsutvecklingen kan statistiken även användas för att studera vissa egenskaper hos personer som är föremål för lagföringsbeslut såsom ålder, kön och tidigare brottsbelastning samt hur lagföringsbesluten fördelar sig regionalt.

Statistiken över Personer lagförda för brott används bland annat av:

- Justitiedepartementet, som underlag för uppföljning och styrning av rättsväsendets verksamheter.
- Myndigheter inom rättsväsendet, såsom Polismyndigheten, Åklagarmyndigheten, Domstolsverket, Kriminalvården, Ekobrottsmyndigheten, samt andra myndigheter, som underlag vid planering och uppföljning av den egna verksamheten.
- Brottsförebyggande rådet, kommittéer, utredningar, universitet och högskolor, som underlag för forsknings- och utredningsarbete.
- Massmedia, allmänhet och intresseorganisationer, för allmän information om personer som lagförts för brott.

A.12 Uppläggning och genomförande

Lagföringsstatistiken är en totalundersökning. Underlaget bygger på de uppgifter som registreras vid Sveriges åklagarmyndigheter och domstolar samt av tullverksåklagare.

Polismyndigheten handhar leveransen av uppgifter om domar till Brå. Uppgifter om tingsrättsdomar skickas till Polisen på elektronisk väg från domstolarnas ärendehanteringssystem (Vera) samt, när det gäller överrättsdomar, som papperskopior. Polisen samlar in uppgifterna och levererar dem vidare till Brå på elektronisk väg en gång i månaden.

Uppgifter om meddelade åtalsunderlåtelse levereras på elektronisk väg direkt till Brå från Åklagarmyndigheten (ÅM) och Ekobrottsmyndigheten (EBM). Sedan februari 2007 sker detta genom ÅM:s ärendehanteringssystem Cåbra.

Uppgifter om godkända strafförelägganden levereras på elektronisk väg direkt till Brå från Åklagarmyndigheten (ÅM) och Ekobrottsmyndigheten (EBM), via ärendehanteringssystemet Cåbra. Uppgifter om godkända strafförelägganden utfärdade av tullverksåklagare levereras till Brå från Tullverkets (TV) ärendehanteringssystem Envis.

Polismyndighetens regioner skickar uppgifter som rör utfärdade och godkända ordningsbot till en enhet på Polismyndigheten som sammanställer uppgifterna och levererar dem till Brå, en gång om året. Dessa uppgifter redovisas separat från andra lagföringsuppgifter i Brås statistik.

Allt material mikrogranskas med vissa logiska kontroller innan det överförs till Brås lagföringsregister. Statistiken över personer lagförda för brott framställs årsvis under april–maj efter redovisningsårets utgång.

A.13 Internationell rapportering

Ett urval av de uppgifter som publiceras rapporteras årligen till Eurostat och FN (UNODC).

A.14 Planerade förändringar i kommande undersökningar

Inom ramen för Rättsväsendets informationsförsörjning (RIF) pågår sedan flera år ett omfattande utvecklingsarbete av de system från vilka grunduppgifter hämtas till produktionen av lagföringsstatistiken. Utvecklingen syftar till att digitalisera utbytet av information mellan myndigheterna vilket kräver ett standardiserat format för utbyte av uppgifter. Denna förändring kommer på sikt att leda till att informationen som levereras till Brå kommer att bli mer strukturerad och av bättre kvalitet än tidigare. Delar av arbetet har redan driftsatts, exempelvis infördes en ny version av Cåbra 2011 som var anpassad till de nya gemensamma RIF-formaten. I den nya versionen infördes en ny struktur för registrering av juridisk information (JIF) som på sikt (d.v.s. när även Domstolarna och Tullen levererar uppgifter enligt den nya strukturen) kommer göra det möjligt att redovisa lagförda brott på en mer detaljerad nivå än tidigare. Den nya detaljeringsnivån är en viktig komponent i utvecklingen av en förbättrad statistik på lagföringsområdet.

Under de kommande åren kommer flera förändringar att ske vad gäller den information som levereras från Domstolsverket. I ett första skede kommer de system hos Polismyndigheten som i dag levererar uppgifter från domstolarna till Brå att bytas ut. Endast det digitala formatet för leveranserna från polisen kommer i detta steg att förändras. I ett senare skede är det meningen att de Domstolsväsendets Verasystem ska uppdateras och utvecklas. Detta utvecklingsarbete har redan satt igång på Domstolsverket. Mottagande myndigheter såsom Brå har här en viktig roll som referensgrupp och kravställare på det nya systemet. Utvecklingen av Verasystemet skall förutom att göra informationen mer strukturerad även bidra till att uppgifter ska kunna skickas direkt till mottagande myndigheter utan att först ha bearbetats i polisens system.

B. Kvalitetsdeklaration

B.0 Inledning

Se punkt A.10 Syfte och historik

B.1 Innehåll

Lagföringsstatistiken innehåller uppgifter om antalet lagföringsbeslut och antalet personer som lagförts för brott. Huvudsakligen redovisas antal och andelar uppdelat på olika variabler, t.ex. brottsrubricering, påföljd, lagföringstyp, kön, ålder.

1.1 Statistiska målstorheter

1.1.1 Objekt och population

Målpopulationen i statistiken är samtliga personer som har lagförts för brott under referensåret. Statistiken innehåller därmed uppgifter om samtliga straffmyndiga personer som har lagförts för brott under ett givet kalenderår. Huvudobjekt i statistiken är *lagföringsbeslut*. Med lagföringsbeslut avses i statistiken ett beslut om att en person som har förklarats skyldig till brott genom domslut i tingsrätt eller genom beslut av åklagare om att utfärda strafföreläggande som godkänts av den förelagde eller meddelad åtalsunderlåtelse. Begreppet lagföringsbeslut innefattar inte ordningsbotsföreläggande (redovisas separat). Även objekten *lagförd person* och *lagfört brott* används i statistiken. Lagförd person syftar till varje unik person som lagförts för brott under referensperioden. Lagfört brott syftar till varje unikt brott som en person lagförts för. Om tre personer lagförs för ett och samma brott innebär det att tre lagförda brott kommer redovisas i statistiken.

Domslut i tingsrätt

Med domslut i tingsrätt avses en fällande dom i brottmål mot en person. Frikänt domslut ingår således inte i statistiken. Statistiken omfattar samtliga domslut från första instans (tingsrätt), även domar som ej har vunnit laga kraft. Det innebär att personer som först frikänts i tingsrätten och därefter döms för brott i högre instans (hovrätten eller Högsta Domstolen) inte ingår i statistiken, däremot ingår personer som dömts i första instans men som frias i högre instans. Statistiken redovisar enskilda beslut, vilket innebär att om fyra personer döms för samma brottsliga gärning redovisas det som fyra domslut i statistiken.

Meddelade åtalsunderlåtelse

Med åtalsunderlåtelse avses beslut av åklagare som innebär att en person inte åtalas enligt 20 kap. 7 § rättegångsbalken (RB), lagen (1964:167) med särskilda bestämmelser om unga lagöverträdare (LUL) eller lagen (1988:870) om vård av missbrukare (LVM).

Godkända strafföreläggande

Med strafföreläggande avses böter och/eller villkorlig dom utfärdade av åklagaren när det gäller brott för vilket det inte finns föreskrivet svårare straff än böter (dock ej normerade böter). Enbart strafförelägganden som har godkänts av den förelagde ingår i statistiken.

Godkända ordningsbotsförelägganden

Med ordningsbotsförelägganden avses böter utfärdade av polis- eller tulltjänsteman samt åklagare. Det gäller brott för vilka det inte förskrivs annat straff än penningböter och för brott för vilka ordningsbot bestämts i särskild ordning (48 kap. 13 och 14 §§ rättegångsbalken). Enbart godkända ordningsbotsförelägganden utfärdade av polis redovisas i statistiken, separerat från övriga lagföringsbeslut.

1.1.2 Variabler

De variabler som används inom statistiken över personer lagförda för brott är:

- kön
- ålder
- brott
- påföljd
- region

- tidigare belastning
- tingsrätt/åklagarkammare där lagföringen har skett

Redovisning av brott och påföljd

Brottsredovisningen omfattar samtliga brott mot brottsbalken och specialstraffrättsliga författningar. Försök, förberedelse, stämpling och medverkan till brott redovisas tillsammans med de fullbordade brotten.

Redovisningen av påföljder omfattar samtliga brottmålsåtgärder liksom tillämpning av fri från påföljd (BrB 30 kap. 6 §) och påföljdseftergift (29 kap. 6 § BrB). Även förordnande om påföljd (enligt BrB 34 kap. 1 § 1 p.) redovisas.

Principer för huvudbrotts- och huvudpåföljdsbestämning

En person kan lagföras för flera brott i ett och samma lagföringsbeslut. Av praktiska skäl redovisas dock enbart ett av brotten i statistiken över lagföringsbeslut, benämnt huvudbrott. Till huvudbrott väljs det brott som har den strängaste straffskalan enligt lagstiftningen. I de fall flera av brotten i en lagföring har samma lagstadgade straffskala, väljs huvudbrottet ut slumpmässigt bland dessa.

En liknande princip gäller även för den statistiska redovisningen av påföljder. Det vill säga att den mest ingripande påföljden redovisas, i det fall flera påföljder ingår i samma lagföringsbeslut. Undantag gäller när det förekommer fler påföljder och det finns referenser mellan brott och påföljd i lagföringen, i vilket fall den påföljd som refererar till det valda huvudbrottet alltid väljs till huvudpåföljd oavsett om det är den mest ingripande påföljden eller ej. Graden av ingripande bygger dels på vad som stadgas i Rättsgångsbalken, dels en värdering om ingripandegrad som har gjorts av Brå.

1.1.3 Statistiska mått

Lagföringsstatistiken redovisas i huvudsak som frekvenser och andelar uppdelade på olika redovisningsvariabler. Andelar redovisas som procent.

1.1.4 Redovisningsgrupper

Lagföringsbesluten indelas efter flera redovisningsgrupper. Det rör sig framförallt om indelningar efter lagföringstyp, huvudbrott och huvudpåföljd, men även indelningar efter kön, ålder och tidigare belastning. Lagföringsbesluten indelas även efter region på olika nivåer.

I statistiken ges därutöver särredovisningar för några utvalda delpopulationer av lagföringsbesluten såsom samtliga fängelsedomar och samtliga bötesdomar. Detta görs bland annat för att tillåta ytterligare nedbrytningar av statistiken som bara är aktuella för vissa påföljder, som exempelvis utdömd strafftid och bötesbelopp. Andra särredovisade delpopulationer omfattar lagföringsbeslut rörande män respektive kvinnor, samt ungdomar (15-20 år).

När det gäller redovisning av fängelsedomar så finns det tre olika redovisningsgrupper beroende på syftet med statistiken:

1. alla domslut med påföljden fängelse (oavsett om huvudpåföljd eller ej)
2. alla domslut där fängelsedomen är huvudpåföljd
3. alla domslut som har en fängelsepåföljd eller ett förordnande om fängelse i beslutet

Nedan ges en övergripande redogörelse av redovisningsområden och redovisning inom respektive område:

Region:

Riket
Region
Tingsrätt
Åklagarkammare

Påföljder:

Huvudpåföljd i lagföringsbeslut
Lagföringsbeslut med påföljd böter
Lagföringsbeslut med påföljd/huvudpåföljd fängelse

Brott:

Samtliga lagförda brott i lagföringsbeslut
Huvudbrott i lagföringsbeslut

Lagföringstyp:

Domslut i tingsrätt
Strafföreläggande (godkänt)
Åtalsunderlåtelse
Ordningsbot (godkänt)

Demografiska redovisningsgrupper:

Kön
Ålder

1.1.5 Referenstider

Referenstiden är lagföringsbeslut som fattats under perioden 1 januari till 31 december ett givet referensår. Brottstillfället kan dock ligga före referenstiden.

1.2 Fullständighet

I statistiken över personer lagförda för brott redovisas endast de brott som kommit till rättsväsendets kännedom. Statistiken avser inte att mäta den faktiska brottsligheten, utan endast den brottslighet som kan konstateras genom domslut, strafförelägganden, åtalsunderlåtelser och ordningsbotsförelägganden i Sverige.

B.2 Tillförlitlighet

2.1 Tillförlitlighet totalt

Statistiken över personer lagförda för brott utgör en totalundersökning. Trots detta finns det felkällor som har betydelse för statistiken. Statistikens tillförlitlighet och jämförbarhet över tid påverkas av olika faktorer. Den huvudsakliga felkällan uppstår vid registrering och bearbetning av uppgifterna. Kontroller görs regelbundet för att minimera dessa fel och bedömningen är att tillförlitligheten i statistiken över personer lagförda för brott på det hela taget är god och väl återspeglar omfattning och innehåll i de lagföringsbeslut som fattas under ett kalenderår.

2.2 Osäkerhetskällor

2.2.1 Urval

Ej relevant – totalundersökning.

2.2.2 Ramtäckning

Rampopulationen utgörs av samtliga lagföringar under ett kalenderår, vilket stämmer väl överens med målpopulationen. Undertäckning utgörs främst av de ärenden som inte har levererats till Brå när statistiken tas fram. Eftersläpning av ärenden gäller främst fällande domslut som levereras månadsvis, med viss eftersläpning, via Polisen. I syfte att fånga upp samtliga personer som lagförts för brott under ett kalenderår, i synnerhet dömda personer, tillämpas tre så kallade buffertmånader (1 jan–31 mars) i produktionen av lagföringsstatistiken. Samtliga lagföringsbeslut där beslutsdatumet ligger i referensperioden och som inkommit till Brå innan 31 mars året efter referensperioden ingår således i populationen över lagföringsbeslut, lagförda personer och lagförda brott.

Vad gäller ordningsbotsföreläggande (som redovisas separat i statistiken) finns en viss undertäckning. Detta på grund av att enbart ordningsbotsförelägganden utfärdade av polis redovisas i tabellerna. Ordningbot utfärdad av tullåklagare ingår däremot inte i statistiken. Enbart ordningsböter som godkänts av mottagaren redovisas.

2.2.3 Mätning

Uppgifterna om lagförda personer bygger på de uppgifter som åklagarna och domstolarna registrerar i sina system. I statistiken förekommer felklassificeringar orsakade av skrivfel, felbedömningar och andra användarfel. Logiska kontroller och olika rimlighetskontroller genomförs rutinmässigt på Brå för att minimera sådana felkällor. Vidare genomför Brå återkommande fördjupade kvalitetstudier, i syfte att säkerställa kvaliteten i den data som levereras. Till exempel genomfördes under 2015 en granskning av i vilken utsträckning den strukturerade informationen (lagrummet för brottet) som levererades från domstolarna, avseende ett brotts grovhetsgrad (ex ringa, normalgradsbrott och grovt brott), stämde överens med den rubricering för brott som angetts. I studien kontrollerades även för vilket brott som angetts i den ursprungliga pappersdomen.

2.2.4 Svartsbortfall

Då uppgifter hämtas från administrativa register innebär det att objektbortfallet är litet. I granskningsprocessen kontrolleras mikrodata för partiellt bortfall och korrigeras vanligtvis genom kontakt med aktuell domstol eller åklagarkammare. Partiellt bortfallet förekommer främst för uppgifter om kön och ålder men är i princip obefintligt rörande påföljd och brott eftersom dessa uppgifter, om de saknas, alltid kompletteras av Brå i kontakt med beslutande myndighet.

2.2.5 Bearbetning

Uppgifterna om lagföringsbeslut handhas av flera olika personer och system. Tillförlitligheten i materialet är beroende av att uppgifterna som levereras är riktiga och av att Brå får tillgång till samtliga uppgifter. Fel som uppstår i samband med hanteringen beror bland annat på felskrivningar eller på att ofullständiga uppgifter lämnats in.

För att minska de fel som uppstått vid registrering, inläsning och bearbetning granskas materialet alltid med hjälp av kontrollprogram som gör olika typer av rimlighetskontroller. Även makrogranskning av framtagen statistik genomförs.

2.2.6 Modellantaganden

Används ej.

2.3 Redovisning av osäkerhetsmått

Finns inte.

B.3 Aktualitet

3.1 Frekvens

Publicering av lagföringsstatistiken sker en gång per år och avser ett kalenderår. Statistikunderlaget avseende domslut levereras till Brå månadsvis, åtalsunderlåtelse och strafförelägganden levereras dagligen, och leveranserna av ordningsbot sker en gång per år.

3.2 Framställningstid

Statistiken över lagförda personer framställs cirka fem månader efter referensperiodens utgång. Cirka tre månader är så kallad bufferttid för att få in så mycket uppgifter som möjligt och minska risken för undertäckning.

3.3 Punktlighet

Statistiken publicerades enligt plan den 31 maj 2016.

B.4 Jämförbarhet och sammanvändbarhet

4.1 Jämförbarhet över tiden

Verksamheten hos de olika myndigheterna inom rättsväsendet förändras över tid. Förändringarna kan bero på ändringar i lagstiftningen, förändringar i påföljdssystemet, omorganisationer inom rättsväsendet eller andra förändringar

av rättsväsendets insatser, resurser eller gängse praxis. Allt detta kan påverka statistiken.

Statistik över lagföringsbeslut och personer lagförda för brott har förts sedan 1830-talet. Åtskilliga förändringar inom rättsväsendet har ägt rum under åren. Ju längre tidsperioder som analyseras, desto troligare är det att man gjort förändringar som påverkar jämförbarheten över tid. Nedan följer en sammanställning av några förändringar inom rättsväsendet och av statistikrutiner som i större eller mindre grad har påverkat statistiken över lagföringsbeslut och personer lagförda för brott.

År 1972 anslöts rättsväsendet till Rättsväsendets informationssystem (RI) vilket innebar en omfattande omläggning av statistikrutinerna. I och med anslutningen till dessa system ligger primärhandlingen (t.ex. domslutet) direkt till grund för statistiken, vilket innebär en förbättring jämfört med tidigare rutiner. Samtidigt ändrades sättet att bestämma huvudbrott.

Från och med år 1987 redovisas endast utfärdade strafförelägganden som har godkänts under referensåret. Tidigare redovisades samtliga utfärdade strafförelägganden under referensåret oavsett de hade godkänts eller inte. Effekten av ändringen är att något färre strafförelägganden redovisas än tidigare, på grund av tiden mellan utfärdande och godkännande.

Från och med år 1990 (och före år 1979) redovisas åtalsunderlåtelse mot färre författningar jämfört med åren 1979–1989 då statistiken också innehöll uppgifter om åtalsunderlåtelse för vissa lindriga brott (framför allt mot vägtrafikförfattningar).

Under perioden 1994-2004 började domstolarna successivt använda ett nytt ärendehanteringssystem (MÅHS). Tidigare skickade domstolarna kopior på domar till RPS som gjorde en optisk inläsning av domarna. Införandet av det nya systemet innebar att uppgifterna i stället registreras maskinellt, vilket gjorde att de fel som orsakas av den tidigare optiska inläsningen försvann.

Från och med 1995 års statistik tog Brå över bearbetning och produktion av rättsstatistiken från Statistiska centralbyrån (SCB). Brå byggde upp ett nytt produktionssystem med en relationsdatabas och införde något förändrade rutiner. Omläggningen torde endast ha påverkat statistiken marginellt.

Från och med år 1997 kan villkorlig dom enskilt eller i kombination med böter utfärdas genom strafföreläggande.

Under år 1998 införde Åklagarna successivt ett nytt redovisningssystem (EnVis). Uppgifterna om strafförelägganden samlades då in av Riksåklagaren (RÅ) på elektronisk väg och sändes på samma sätt vidare till Brå. Den elektroniska distribueringen av data gjorde att tiden från det att ett strafföreläggande godkänts till det att Brå fick kännedom om detsamma förkortades. Det innebar att något fler strafförelägganden än tidigare inrapporterades innan statistiken togs ut. Statistiken påverkades dock endast marginellt av detta.

År 1999 tillkom flera nya påföljder: samhällstjänst i samband med villkorlig dom, ungdomstjänst i samband med överlämnande till vård inom socialtjänsten och slutna ungdomsvård. Tillkomsten av påföljden slutna ungdomsvård gör att

siffran över antalet ungdomar dömda till fängelse inte utan vidare kan jämföras med tidigare år.

Från och med mars respektive oktober år 1999 kan brott mot större antal författningar än tidigare medföra ordningsbot, vilket påverkar antalet ordningsbot. Det kan också ha effekter på antalet strafförelägganden, då ett antal brott som tidigare skulle ha medfört strafföreläggande i stället beivras genom ordningsbot.

Från och med år 2000 började uppgifter om åtalsunderlåtelse levereras på elektronisk väg direkt från Riksåklagaren (RÅ) till Brå i stället för som tidigare via Rikspolisstyrelsen (RPS). De två viktigaste effekterna av denna omläggning är att statistiken över åtalsunderlåtelse började omfatta fler författningar än tidigare och att definitionen av en åtalsunderlåtelse förändrades något.

Under år 2002 hade Tullen ett systemfel som medförde att de tillfälligtvis under detta år blev tvungna att utfärda strafförelägganden för brott som vanligtvis beivras med ordningsbot (t.ex. ringa tullbrott). Systemfelet påverkar statistiken över antalet strafförelägganden för år 2002, som under detta år kom att öka med 7 procent eller 2 700 strafförelägganden i jämförelse med år 2001. En större del av ökningen omfattar strafförelägganden som utfärdats av tullverksåklagare och kan härledas till nämnda systemfel.

Under år 2002 inrapporterades till Brå vissa felaktiga uppgifter i åtalsunderlåtelse som rörde narkotikabrott. På grund av ett fel i åklagarnas ärendehanteringssystem, Brådis, kom åtalsunderlåtelse som avsåg ringa narkotikabrott att inrapporteras som narkotikabrott av normalgraden. Den felaktiga inrapporteringen har medfört att lagföringsstatistiken för år 2002 överskattar antalet personer som meddelats åtalsunderlåtelse för *narkotikabrott av normalgraden* på bekostnad av motsvarande antal för *ringa narkotikabrott*. Åtalsunderlåtelse som rör övriga typer av huvudbrott har påverkats obetydligt av felaktigheterna, och felrapporteringen har ingen påverkan alls på antalet meddelade åtalsunderlåtelse totalt sett¹. Felaktigheterna har med hjälp av ÅM:s försorg kunnat åtgärdas och tabeller med korrigerade uppgifter kan beställas från Brå.

Från och med år 2004 erhåller RI-systemet på Rikspolisstyrelsen (RPS), som är det system som förmedlar information från domstolarna till Brå, uppgifter om domar och slutliga beslut från Domstolsverkets verksamhetssystem Vera. Detta system ersatte det tidigare MÅHS-systemet. Enligt tester som gjorts ska systemskiftet inte ha haft någon påverkan på statistiken över lagförda personer.

Den 1 april 2005 trädde en ny sexualbrottslagstiftning (6 kap. BrB) i kraft. Syftet med den nya lagstiftningen är dels att förstärka och tydliggöra varje människas absoluta rätt till sexuell integritet och självbestämmande, dels att på olika sätt lyfta fram och förstärka skyddet för barn och ungdomar som utsätts för sexuella kränkningar. Den nya lagstiftningen innebar väsentliga ändringar i flera bestämmelser, men också tillkomsten av helt nya bestämmelser. Därutöver

¹ För mer information se *Kriminalstatistik 2003*.

innebar lagändringen bland annat att kravet på dubbel straffbarhet togs bort och att preskriptionstiden för vissa sexualbrott mot barn förlängdes.

Ändringen i lagstiftningen innebär att man inte utan vidare kan jämföra antalet lagförda för olika sexualbrott år 2005 och senare med tidigare år.

Uppgifter om meddelade åtalsunderlåtelse levereras sedan februari 2007 elektroniskt till Brå ifrån Åklagarmyndigheten (ÅM) nya ärendehanteringssystem Cåbra. Övergången till det nya systemet bedöms endast marginellt ha påverkat lagföringsstatistiken när det gäller åtalsunderlåtelse och strafförelägganden.

Från och med 2009 års statistik är fler tabeller än tidigare särredovisade vad gäller kvinnor och män. När det gäller tabeller som redovisar lagföringsbeslut fördelat mellan de olika tingsrätterna respektive åklagarkammarna redovisas de från och med 2009 års statistik uppdelat på antingen huvudbrott eller huvudpåföljd.

Över tid har den organisatoriska och geografiska uppdelningen av landets län och kommuner samt domstolar och åklagarkammare förändrats. Domstolar och åklagarkammare har skapats, slagits ihop eller tagits bort. Län och kommuner har också förändrats över tid i form av att nya län skapats och gamla försvunnit, kommuner har bytt länsstillhörighet, tillkommit eller försvunnit. Detta påverkar den geografiska jämförbarheten över tid.

I de fall både dagsböter och penningbot har dömts ut för ett antal brott i samma dom och det utifrån domen inte går att skilja på vilken påföljd som hör till vilket brott har detta, från och med 2010 års lagföringsstatistik, lösts genom att penningboten kopplas slumpmässigt till ett av de brott i lagföringen som har penningbot i straffskalan. Förändringen kan ha viss påverkan på tabeller som redovisar bötespåföljd (framför allt tabellerna 500, 500B och 500C).

Inför 2010 års produktion har en korrigerings gjorts av tabellerna 500, 500B och 500C. Tidigare har tabellerna inte redovisat bipåföljder i de fall både dagsböter och penningböter utdömts i samma lagföring. Från och med 2010 års statistik redovisas även bipåföljden i dessa fall. Bortfallet har under tidigare år varit marginellt varför ingen korrigerings bakåt i tiden har gjorts.

Inför 2010 års produktion genomförde Brå en översyn av straffskalor i statistiksystemet. En del förändringar i straffskalor i statistiksystemet har gjorts men påverkan på huvudbrottsbestämningen antas vara marginell.

I samband med produktionen av 2010 års statistik togs ett antal nya tidsserietabeller fram.

I november 2011 införde åklagarmyndigheten en ny version av Cåbrasystemet. I samband med denna uppdatering infördes en ny redovisning av juridisk information (JIF). Eftersom förändringen skedde så pass sent på året har det endast haft en mycket marginell effekt på brottsredovisningen i statistiken för år 2011.

Under åren 2011 och 2012 fattades ett antal principiellt viktiga domar i Högsta domstolen gällande straffmätningen av narkotikabrott. Dessa domar låg som underlag för den nya praxis som började tillämpas vid domstolarna under andra halvan av 2011. Effekterna av domstolarnas nya tillämpning av lagen började

synas tydligt i statistiken under 2012. Framför allt har förändringen haft effekt på statistiken över fängelsedomar. Till exempel gäller det nivån på den så kallade straffmassan. Dessutom har praxis påverkat rättsväsendets kategorisering av narkotikabrotten, där till exempel innebörden av grovt narkotikabrott har förändrats. Denna förändring har påverkat fördelningen av de påföljder och typer av lagföringsbeslut som fattas vad gäller narkotikabrott.

I december 2012 togs en uppdaterad version av Åklagarmyndighetens ärendehandlingssystem Cåbra 2.0 i drift. Detta borde dock endast ha en marginell betydelse för lagföringsstatistiken.

I samband med produktionen av 2012 års statistik togs ett antal nya tabeller fram avseende domslut med påföljd fängelse efter ålder och fängelsestid i månader.

Grova brott redovisas från och med 2012 års statistik för fler brott än tidigare. Brottbalksbrott redovisas, där det går att särredovisa grovt brott och där fler än 10 lagföringsbeslut har fattats under året. I vissa fall där brottskategorin anses ha ett stort allmänintresse redovisas även grova brott även då färre än 10 lagföringsbeslut har fattats.

Från och med den 1 maj 2012 hanteras trafikmål från hela landet huvudsakligen vid två åklagarkammare i Karlskrona och Örebro. Det innebär att lagföringsbeslut utfärdade av åklagare i huvudsak utfärdas av Åklagarkammaren Karlskrona-trafik och Åklagarkammaren Örebro-trafik. I 2012 års statistik redovisades lagföringsbeslut från dessa kammare på länsnivå, tillsammans med övriga beslut för Blekinge respektive Jämtlands län. Mellan åren 2013–2014 redovisas dessa två åklagarkammars lagföringsbeslut i stället i en separat kolumn i länstabellerna. Vid jämförelser över tid av åklagares lagföringsbeslut i olika län bör man således beakta att uppgifterna avseende trafikbrott är högre för Blekinge och Jämtlands län och lägre för övriga län under 2012 än tidigare och senare år. Hur många beslut som fattas vid respektive åklagarkammare framgår av tabellerna 5523a1 och 523a2.

Den 1 juli 2013 ändrades ett antal brottsrubriceringar kapitel 14 i Brottsbalken. I huvudsak innebar förändringarna att vissa brottsrubriceringar bytte paragraf i kapitlet. Redovisningen i statistiken utgår från klassificeringssystemet *Juridisk information (JIF)* som idag används av åklagarmyndigheten, men inte av domstolarna. Domstolarna använder sig istället av ett äldre system för att strukturera brottslagrum, vilket varken är lika detaljerat som JIF eller tillåter versionshantering av lagrum. Det senare försvårar för redovisningen i lagföringsstatistiken och innebär att brott som rapporteras med samma paragraf kan peka på två olika rubriceringar beroende på vilket system som används. På Brå tillämpas principen att den senast aktuella brottsrubriceringen ska redovisas i statistiken. Det innebär att brott som rapporterats enligt den äldre strukturen från domstolarna kommer redovisas under den nya paragrafens rubricering oavsett det är denna eller den tidigare rubriceringen i paragrafen som avses. Felet gäller främst brottsrubriceringarna *märkesförfalskning*, *förfalskning av fast märke* och *brukande av förfalskning* och förväntas enbart påverka 2013 års statistik.

I samband framtagningen av 2015 års statistik har tabellnamnen i tabellerna 430- 434 ändrats då de tidigare rubrikerna var missvisande. I de nya tabellrubrikerna förtydligas att tabellerna redovisar alla domslut med påföljd fängelse eller slutet ungdomsvård oberoende av om påföljden varit knuten till

huvudbrottet eller inte.

Under 2015 skedde en retroaktiv korrigering av antalet åtalsunderlåtelse för åren 2012 och 2013. Korrigeringen gällde ett mindre antal åtalsunderlåtelse som återkallats innan statistiken för dessa år producerades, men som på grund av förändringar i inläsningskontroller, inte tagits bort från urvalet enligt gängse rutin. Korrigeringen påverkar enbart jämförbarheten mellan den officiella statistiken för åren 2012 och 2013 och eventuellt nya redovisningar av åtalsunderlåtelse för dessa år.

Från och med 2015 års statistik redovisas den regionala lagföringsstatistiken utifrån region. Denna indelning ersätter den redovisning efter län som gällde fram till 2014. Under slutet av 2014 skedde en omorganisation av åklagarmyndighetens verksamhet. Denna förändring ledde till att landets åklagarkamrar delades in i sju åklagarområden. Varje åklagarkammare arbetar normalt mot en närliggande utvald tingsrätt. I statistiken innebär åklagarmyndighetens förändring att redovisningen av den regionala statistiken från och med 2015 års statistik sker utifrån sju regioner; Nord (tidigare redovisat som Jämtlands, Västerbottens, Norrbottens och Västernorrlands län), Mitt (tidigare redovisat som Uppsala, Gävleborgs och Västmanlands län), Stockholm (tidigare redovisat som Stockholms och Gotlands län), Öst (tidigare redovisat som Södermanlands, Östergötlands och Jönköpings län), Väst (tidigare redovisat som Västra Götalands och Hallands län), Syd (tidigare redovisat som Kalmar, Blekinge, Kronobergs och Skåne län) och Bergslagen (tidigare redovisat som Örebro, Värmlands och Dalarnas län).

Från och med 2015 redovisar lagföringsstatistiken avseende narkotikabrott även gärning. Det innebär en detaljering av statistiken som gör det möjligt att se fördelningen av olika brottsliga gärningar uppdelat på rubricering, utifrån hur grovt brottet anses vara, för narkotikabrotten. Redovisningen utgår från de gärningar som punktas upp i Narkotikastrafflagens (1968:64) första paragraf. Gärningarna listas i lagen utifrån allvarlighetsgrad under sex punkter med överlåtelse först, ned till bruk. Utöver de sex listade gärningarna redovisas i tabellerna även en övrigt kategori för de fall där flera gärningar har angetts för samma brott. Det kan till exempel röra sig om innehav i överlåtelsesyfte som innebär att både punkterna 1 och 6 kan anges för brottet. Gärningsredovisningen återfinns i de flesta tabeller som redovisar brottslagrum.

I samband med produktionen av 2015 års statistik upptäcktes vissa brister i indata från Åklagarmyndigheten (ÅM), som innebär att antalet lagföringsbeslut rörande ringa narkotikabrott respektive narkotikabrott av normalgraden inte kan särredovisas med tillförlitlighet i statistiken. För att möjliggöra publicering enligt plan har Brå valt att slå ihop redovisningen av de två brottstyperna i flertalet av statistiktabellerna och i sammanfattningen av resultaten för 2015. Därmed är det inte möjligt att fullt ut jämföra uppgifter om ringa narkotikabrott respektive narkotikabrott av normalgraden 2015 med tidigare år. De identifierade bristerna rör uppgifter om narkotikarubricering i meddelade åtalsunderlåtelse och godkända strafförelägganden som leverats från Åklagarmyndigheten. Totalt rör det sig om cirka 600 beslut av denna typ där det utifrån tillgänglig data inte gått att säkerställa narkotikabrottets svårighetsgrad. Det ska påtalas att felet varken påverkar redovisningen av antalet narkotikabrott totalt sett eller redovisningen av antalet grova narkotikabrott. De bristande uppgifterna beror på ett konverteringsfel i ärendesystemet Cåbra. ÅM har vidtagit åtgärder för att hantera felet.

4.2 Jämförbarhet mellan grupper

Jämförelser av lagföringsstatistiken är problematiskt i ett internationellt perspektiv eftersom det idag saknas en internationellt harmoniserad standard på området. Statistik över lagföringar i olika länder påverkas av faktorer, som exempelvis rutiner för registrering, insamlings- och bearbetningsrutiner, lagstiftningens utformning, anmälningsbenägenhet liksom av polisens insatser, resurser och prioriteringar och arbetet vid åklagare och domstolar. Sammantaget innebär detta att jämförelser ska göras med stor försiktighet.

En internationell standard för klassificering av brott (ICCS, International Crime Classification System) är under uppbyggnad inom ramen för ett samarbetsprojekt mellan FN (UNDOC) och EU (Eurostat). Tanken är att denna klassificering i framtiden ska tillämpas vid den internationella rapporteringen av statistik till ovan nämnda organ. Detta kommer på sikt att öka möjligheterna till jämförelser mellan ländernas statistik. Brottsklassificeringen är dock bara en av flera faktorer som skiljer de olika ländernas statistikproduktion åt. Skillnader avseende registreringsrutiner antalsräkningsregler liksom skillnader i nationell lagstiftning och vilka områden som är kriminaliserade kommer fortfarande skapa svårigheter vid internationella jämförelser.

4.3 Samanvändbarhet med annan statistik

Det skulle vara önskvärt att kunna jämföra lagföringsstatistiken med den övriga kriminalstatistiken. Jämförelser av detta slag försvåras dock av att statistikprodukterna inom Kriminalstatistiken skiljer sig åt, till exempel vad gäller vilka brott som redovisas, detaljering av brott och populationer i de olika produkterna. Alla jämförelser bör därför göras med stor försiktighet.

Jämförelser mellan brottstatistiken och lagföringsstatistiken

Det är vanligt att man vill jämföra till exempel statistiken över anmälda respektive handlagda brott med lagföringsstatistiken i syfte att få uppfattning om i vad mån de anmälda brotten utmynnat i en fällande dom.

En svårighet med i en sådan jämförelse är att brottstatistikens och lagföringsstatistikens huvudobjekt är olika. Statistiken över anmälda och uppklarade brott utgår från det **anmälda brottet** medan statistiken lagförda personer utgår från **lagföringsbeslutet**. För att göra en så rättvisande jämförelse som möjligt bör då istället statistiken över **lagförda brott** jämföras med statistiken över **brottsdeltaganden**. Det förekommer dock vissa skillnader i antalsräkningen mellan lagförda brott och brottsdeltaganden. Det går emellertid att få en uppfattning om hur många brott som leder till en lagföring utifrån statistiken över uppklarade brott. I denna statistik ges uppgifter om hur många anmälda brott som åklagaren beslutat att väcka åtal, utfärda strafföreläggande eller meddela åtalsunderlåtelse för. Uppgifterna om strafföreläggande i statistiken över handlagda brott skiljer sig dock något åt definitionsmässigt från dessa uppgifter i lagföringsstatistiken. I statistiken över handlagda brott redovisas beslut om att utfärda strafföreläggande, medan enbart utfärdade strafförelägganden som godkänts av den tilltalade redovisas i lagföringsstatistiken. När man använder statistiken över handlagda brott som ett mått på antalet brott som leder till ett så kallat lagföringsbeslut bör man även tänka på att samtliga beslut om att väcka åtal för brott inte leder till en fällande dom i tingsrätten.

Ytterligare en svårighet när det gäller möjligheten att jämföra brottstatistiken och lagföringsstatistiken är - utöver att de redovisar olika objekt - att de två

statistikområdena skiljer sig åt vad gäller brottsredovisningens avgränsning och detaljeringsgrad. Lagföringsstatistiken täcker samtliga kriminaliserade handlingar medan brottstatistiken endast täcker ett urval av dessa handlingar. Brottsstatistiken omfattar brott mot brottsbalken, brott mot trafikbrottslagen och narkotikastrafflagen samt brott mot specialstraffrättsliga författningar för vilka fängelse ingår i straffskalan. I brottsstatistiken ingår exempelvis inte förseelser mot olika vägtrafikförfattningar, som enbart har böter i straffskalan. Det förekommer även vissa skillnader i brottsredovisningens detaljeringsgrad mellan de två statistikområdena. I båda statistikområdena bygger redovisningen av brott på lagarnas disposition, men i brottstatistiken ges en mer detaljerad indelning av vissa brott jämfört med brottets juridiska klassificering. Till exempel indelas misshandelsbrottet i brottsstatistiken efter offrets kön och ålder och om misshandeln skett inom- eller utomhus. I lagföringsstatistiken redovisas samtliga misshandelsbrott enligt de juridiska kategorierna misshandel och grov misshandel. Det går således inte att i lagföringsstatistiken se hur många personer som lagförts för till exempel barnmisshandel.

Jämförelser mellan misstänkta och lagförda personer samt personer som verkställer en kriminalvårdspåföljd.

Kriminalstatistiken innehåller statistik över gärningspersoner i olika faser av rättskedjan. Personer som är skäligen misstänkta för brott där misstanken kvarstår efter avslutad utredning, personer som är föremål för ett lagföringsbeslut, personer som intas i anstalt eller skrivs in i frivårdsorganisation, samt personer som återfallit i brott. Det är lätt att tro att dessa populationer är direkt jämförbara med varandra. Möjligheten att följa rättsväsendets hantering av personer i rättskedjan påverkas dock av att objektet *Person* definieras på olika sätt inom de olika statistikområdena., vilket gör det svårt att jämföra de olika populationerna med varandra.

I statistiken över misstänkta personer netto redovisas till exempel en misstänkt person per brottstyp. Det innebär att om en och samma person misstänks för att ha begått flera brott av samma typ så räknas personen en gång i statistiken för denna brottstyp (rad i statistiktabel). I lagföringsstatistiken redovisas i stället lagförda personer efter hur många enskilda personer som lagförts.

I kriminalvårdsstatistiken redovisas de personer som verkställer en påföljd inom kriminalvården, vilket skiljer sig från de lagförda personerna. Detta beror på att lagföringsstatistiken redovisar de personer som fällts för brott i tingsrätten, utan hänsyn till om domen ändrats i högre instans. Lagföringsstatistiken omfattar således även de personer som frikänts för brott i högre instans, vilka följaktligen inte ingår i kriminalvårdsstatistiken. Lagföringsstatistiken redovisar dock inte de personer som frikänts för brott i tingsrätten. Vissa personer som frikänts i tingsrätten kommer dock att fällas för brott i högre instans. De kommer då att ingå i kriminalvårdsstatistiken men inte i lagföringsstatistiken. De skilda definitionerna av en person innebär att det med dagens statistik inte är möjligt att utläsa hur många misstänkta personer som lagförs för brott och därefter verkställer en påföljd inom kriminalvården.

Andra omständigheter som försvarar jämförelser

Det faktum att de olika produkterna utgör tvärsnitt av händelser i rättskedjan försvarar möjligheten av jämförelser dem emellan. Det finns flera olika omständigheter som i detta avseende kan påverka tolkningen av statistiken. För varje händelse i rättskedjan som redovisas i kriminalstatistiken sammanställs statistik för ett kalenderår. På grund av handläggningstider kommer dock beslut på vissa brott att ske ett senare år än anmälningåret. I

praktiken ger statistiken således ett årligt tvärsnitt för respektive händelse. Detta faktum har mindre betydelse när man vill belysa flödet från anmälan till uppkälat brott för större brottskategorier. Däremot kan det ha betydelse för tolkningen av vissa speciella mindre brottstyper, till exempel sexualbrott, för vilka brottsutredningen kan ta längre tid. På samma sätt kan ett beslut om lagföring under ett visst år komma att verkställas inom kriminalvården först ett följande år. Detta gäller i synnerhet om lagföringen sker i slutet av ett kalenderår eller om lagföringen i domstol överklagas till högre instans. En annan svårighet med att följa ett brott genom rättskedjan är att brottet kan omrubriceras under rättsprocessen. En händelse, som vid anmälningsstillfället klassificerats som försök till mord, kan till exempel efter avslutad utredning rubriceras som grov misshandel på stämningsansökan. I detta fall kommer brottet först att räknas som mord i anmälningsstatistiken och sedan som misshandel i statistiken över uppkälat brott. Om åtalet leder till fällande dom kommer brottet därefter att räknas som grov misshandel i lagföringsstatistiken. Såväl brottrubricering som utdömd påföljd i lagföringsstatistiken kan vidare till följd av överklagande i högre instans komma att ändras. Då lagföringsstatistiken enbart bygger på fällande domar i tingsrätten och inte tar hänsyn till ändringar i högre rättsinstans kan dessa uppgifter därför skilja sig åt mellan lagföringsstatistiken och kriminalvårdsstatistiken.

B.5 Tillgänglighet och förståelighet

5.1 Spridningsformer

Statistiken publiceras årligen i årsboken *Kriminalstatistik* samt som tabeller och i sammanfattningen *Personer lagförda för brott* på Brå:s webbplats.

Kriminalstatistik kan kostnadsfritt laddas ned på Brå:s webbplats eller beställas från Brå.

5.2 Presentation

Publikationen består av text, tabeller och diagram.

5.3 Dokumentation

Dokumentationen avseende lagförda personer utgörs dels av dokumentation av statistiken i form av denna produktbeskrivning dels dokumentation av mikrodata samt dokumentation över arbetsprocesserna för granskning och produktion.

5.4 Tillgång till primärmaterial

Statistik presenterad på annat sätt och efter andra av de variabler som lagras i databasen kan specialbeställas. En särskild blankett för specialbeställningar kan laddas ner under följande länk:

<https://www.bra.se/bra/brott-och-statistik/statistik/specialbestallningar.html>

Kostnaden uppgår till cirka 920 kr (exkl. moms) per arbetstimme för framställningen. Vissa uppgifter är dock sekretesskyddade, varför begäran om datauttag endast kan tillgodoseas om den obligatoriska sekretessprövningen medger att uttag kan godkännas.

5.5 Upplysningstjänster

För allmän upplysning om kriminalstatistiken:

Brå, Enheten för rättsstatistik

Box 1386, 111 93 Stockholm
Telefon: 08-527 58 400
E-post statistik@bra.se

För beställning/hämtning av statistiktabeller:

Brå, Enheten för rättsstatistik:
Telefon: 08-527 58 400
E-post statistik@bra.se
Brå:s webbplats: www.bra.se.

För frågor om lagföringsstatistikens innehåll och uppbyggnad, framställning av specialstatistik över lagförda personer eller uttag ur register över lagförda personer:

Charlotta Lindström
Telefon: 08-527 58 416
E-post: fornamn.efternamn@bra.se

För frågor om publikationer och Brå:s verksamhet:

Brå, Informationsenheten
Box 1386, 111 93 Stockholm
Telefon 08-527 58 400
E-post info@bra.se